

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 142/05-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 8. júna 2005 predbežne prerokoval sťažnosť M. M., bytom B., a O. P., bytom P., zastúpených Bohumírom Záhumenským, bytom N., a advokátom JUDr. J. P., Ž., vo veci namietaného porušenia ich základného práva podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 11 Listiny základných práv a slobôd a čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom zo 7. októbra 2004 vo veci vedenej pod sp. zn. 7 C 77/04 a rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 16. februára 2005 vo veci vedenej pod sp. zn. 15 Co 392/04 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. M. a O. P. o d m i e t a pre nedostatok právomoci.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 28. apríla 2005 doručené podanie M. M., bytom B., a O. P., bytom P. (ďalej len „sťažovateľky“), zastúpených B. Z., bytom N., a advokátom JUDr. J. P., Ž., ktoré bolo označené ako „*Sťažnosť v zmysle čl. § 49 (konanie o sťažnostiach fyzických osôb a právnických osôb) zák. NR SR č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred*

ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov vo väzbe na čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky“. Z jeho obsahu vyplynulo, že smeruje proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom (ďalej len „okresný súd“) zo 7. októbra 2004 o zamietnutí ich návrhu na určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 77/04 a proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) o potvrdení rozsudku okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 15 Co 392/04.

Sťažovateľky žiadajú, aby ústavný súd vydal tento nález:

„Okresný súd v Žiari nad Hronom, v konaní vo veci vedenej pod sp. zn. 7 C 77/04-36 a Krajský súd v Banskej Bystrici v konaní vo veci vedenej pod sp. zn. 15 Co 392/04 porušili právo sťažovateľiek na ochranu vlastníckeho práva v čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, v čl. 11 Listiny základných ľudských práv a čl. 1 Dodatkového protokolu č. 1 k Európskemu dohovoru o ľudských právach.

Ústavný súd Slovenskej republiky rozsudok okresného súdu v Žiari nad Hronom, č. k. 7 C 77/04-36 zo dňa 7. 10. 2004 a rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 15 Co 392/04 zrušuje a vec vracia Okresnému súdu v Žiari nad Hronom na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Porušovatelia základného práva sú povinní zaplatiť náhradu trov konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia za 2 úkony (prevzatie veci a písomné podanie na súd) 5 302,- Sk (§ 11 ods. 2 Vyhl. 655/200 Z. z.).“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa názoru ústavného súdu vo veci podanej sťažnosti, ktorou sa sťažovateľky domáhajú vyslovenia porušenia označených základných práv rozhodnutiami okresného súdu a krajského súdu, nie je daná právomoc ústavného súdu. Ako to vyplýva z citovaného čl. 127 ods. 1 ústavy, právomoc ústavného súdu je daná iba vtedy, ak o ochrane základných práv alebo slobôd nerozhoduje iný súd. Právomoc ústavného súdu je preto v týchto prípadoch subsidiárna.

Sťažovateľky namietali porušenie svojho práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy, podľa čl. 11 Listiny základných práv a slobôd a podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom okresného súdu č. k. 7 C 77/04-32 zo 7. októbra 2004 a rozsudkom krajského súdu sp. zn. 15 Co 392/04 zo 16. februára 2005, ktorým tento súd potvrdil rozsudok okresného súdu. Keďže ústavný súd sa riadi princípom subsidiarity podľa čl. 127 ods. 1 ústavy, zistil, že na prerokovanie sťažnosti sťažovateľiek nie je daná jeho právomoc.

Ústavný súd k tomuto záveru dospel na základe skutočnosti, že sťažovateľky ochranu svojho práva vlastníť majetok uplatnili v konaní pred všeobecným súdmi. O nároku

sťažovateľiek rozhodli všeobecné súdy. Ústavný súd preto nie je oprávnený rozhodovať o veciach, ktoré sú zverené do rozhodovacej právomoci všeobecných súdov.

Vychádzajúc z uvedeného a so zreteľom na judikatúru ústavného súdu (IV. ÚS 66/03) bolo potrebné sťažnosť sťažovateľiek odmietnuť pre nedostatok právomoci ústavného súdu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 8. júna 2005